

WIRTUALNY KRAJ ĆWICZENIE Z DEMOKRACJI KONSTYTUCJA REPUBLIKI POLSKIEJ

„Republika polska” jest translacją dosłowną dla „the Polish republic”. Oficjalną po polsku nazwą Polski jest jednak *Rzeczpospolita*, dosłownie „rzecz pospolita” bądź pospolita rzecz, gdyż mówiliby człowiek *pospolici* o każdym chłopaku i dziewczynie, mówiąc *pospolity* o chłopaku, czy *pospolita* o dziewczynie.

Pierwszą w historii głową owego państwa był *król* Jagiełło dla Polski i Litwy, a także Rzeczpospolita na pewno nie była republiką.

Tekst tutaj to właściwie kwestie i zagadnienia, jak przy ćwiczeniu z demokracji, gdy chceć republiki.

Korespondencja z Konstytucją USA jest zamierzona. Przy prawdziwych konstytucjach, mogłaby wspomagać porównanie, porozumienie oraz współpracę między republikami w świecie.

Któregoś dnia republiki na Ziemi utworzą może unię czy koalicję, aby zapobiegać zagrożeniom jak te dziś przy konflikcie ukraińskim, wojny światowej, gdy monarchia oferuje 100 tysięcy darmowych dronów, twierdząc iż się chce uczyć z konfliktu, choć USA mówi o pokoju (UK, 4 czerwca 2025); gdy holenderski szef NATO woła o więcej takich wydatków (Rutte, 10 czerwca).

Tekst tutaj jest też na czasy gdy roboty robią poranną kawę i wieczorną herbatę, a to nieodległa przyszłość.

Teresa Pelka

Licencja Creative Commons 4.0. Non-commercial
Copyright Teresa Pelka, 2025

TREŚĆ

ARTYKUŁ I. IDENTYFIKACJA KRAJU	3
ARTYKUŁ II. LEGISLATYWA	3
ARTYKUŁ III EGZEKUTYWA	10
ARTYKUŁ IV. SĄDOWNICTWO	12
ARTYKUŁ V. REGIONY	13
ARTYKUŁ VI. KONCYLIACJA	15
ARTYKUŁ VII. PRAWA OBYWATELI	15
ARTYKUŁ VIII. POPRAWKI	19
ARTYKUŁ IX. PRAWO NADRZĘDNE	19
ARTYKUŁ X. RATYFIKACJA	19

MY, NARÓD REPUBLIKI POLSKIEJ, zdecydowani dbać o trwały dobrobyt Polski jako kraju gdzie ludzie są równi wobec prawa, obronność jest skuteczna, ekonomia efektywna, a dobry standard życia zachęca do życia rodzinnego oraz w społeczności, jak też postępu z edukacją, rzemiosłem, oraz sztuką, postanawiamy iż ta tutaj Konstytucja powinna być zasadą prawa dla Polski.

ARTYKUŁ I. IDENTYFIKACJA KRAJU

Dział 1. Nazwą kraju jest Republika Polska, o terytorium jak uznane międzynarodowymi traktatami oraz publikowane na witrynie jej Parlamentu.

Władze krajowe rozpoznawane są wedle trzech rodzajów ich skutku jako Legislatywa, Egzekutywa, oraz Sądownictwo. Jedna osoba nie może działać w dwóch lub trzech tych działach jednocześnie.

Dział 2. Siedziba władz Republiki Polskiej znajduje się w mieście stołecznym Warszawa, gdzie na terenie rozległym w boku nie bardziej niż 16 kilometrów, Legislatura Republiki ma wyłączność na prawodawstwo.

Dział 3. Insygnia Republiki Polskiej to orzeł bielik na tle indygo, gdzie kolor symbolizować i promować ma umiejętność, oraz flaga gdzie kolor biały łączy się z takową wysyconą i głęboko niebieską barwą.

Dział 4. Językiem wymaganym dla dokumentacji i działań prawnych jest polski; jednakowoż Republika nie wyznaczy ani Regiony nie zezwoli żadnej osobie lub gremium dyktować reguły mowy czy pisma; wszelkie działanie na rzecz bieżącego językowego standardu może mieć charakter i rolę jedynie doradczą.

ARTYKUŁ II. LEGISLATYWA

Dział 1. Moc formułowania oraz uchwalania prawa przynależy z Parlamentem Republiki Polskiej, który składa się z Izby Poselskiej oraz Senatu, gdzie prawne zapytania i projekty przekazywać mogą także obywatele.

Dział 2. Izbę Poselską stanowią reprezentanci ludności, wybierani w Regionach kraju co trzy lata, w wolnym i bezpośrednim głosowaniu.

Nie może się stać takowym reprezentantem osoba która nie osiągnęła wieku lat dwudziestu pięciu, nie jest obywatelem Republiki od lat przynajmniej dziesięciu, oraz nie zamieszkuje w Regionie gdzie nań głosują.

Wraz z przystąpieniem do wyborów, życiorysy kandydatów badane są pod względem zaufania oraz poważania stosownego dla reprezentacji obywateli, wedle wymogów ustawy.

Liczebność reprezentantów w Izbie Poselskiej jest proporcjonalna do liczby ludności w ich Regionach, obliczanej co trzy lata w rok wyborów, włącznie z ludźmi zwolnionymi od płacenia podatku.

Zdatność wyborcy jest taka sama do wszelkich wyborów; nie określa jej etniczność, płeć, wyznanie, stan finansowy, czy płatność podatków; wiek to przynajmniej 18 lat.

Dział 3. Senat Republiki Polskiej składa się z ośmiu Senatorów z każdego Regionu, wybieranych w wolnych wyborach na kadencję lat sześciu. Kwalifikacja na Senatora jest jak na Reprezentanta; każdy Senator ma jeden głos.

Wybory na Senatorów odpowiadają zakresom czasu dla Izby Poselskiej, ażeby połowa Senatu wymieniała się co trzeci rok, a nigdy cały jednocześnie. Różnica między Reprezentantami a Senatorami zasadza się na sposobie działania ich Izb, jak określa do szczegółu ustawa.

Dział 4. Izba Poselska jako jedyna rozpocząć może czynności dla obalenia ze stanowiska, prawodawczego, wykonawczego, lub sądowego. Senat obalenie rozpatruje.

Ażeby zasiąść, Reprezentanci, jak i Senatorowie, przyjmują zobowiązanie wedle prawa i sumienia postępować bezstronnie oraz uczciwie, a procedura cała jest jawna.

Jeżeli sądzony lub sądzona jest Prezydent Republiki Polskiej, przewodniczy Sędzia Główny, a wyrok skazujący może zapaść jedynie gdy dwie trzecie senatorów zgadza się w głosowaniu jawnym, iż obalenie jest niezbędne.

Skutek wyroku skazującego to usunięcie ze stanowiska oraz zakaz starania się o urząd gdzie godność, zaufanie, czy zysk płyną z ramienia Republiki; osoba skazana nadal podlega prawu wzglę-

dem czynu.

Zdrada kraju, zbrodnie przeciwko ludzkości, ich wspieranie, czy naruszenie praw człowieka, nawet jednej jedynie osoby, wymaga obalenia z funkcji z ramienia Republiki, także głowy państwa.

Dział 5. Każda Izba władna jest samodzielnie oceniać kwalifikacje kandydatów oraz ich certyfikaty, a także wyniki w wyborach.

Większość zwykła jest w każdej kworum dla działania, a skromna liczba brać może na niedługo czas wolny.

Każda Izba samodzielnie wybiera Przewodniczącego oraz innych funkcjonariuszy; decyduje o sposobie by skłaniać do przybycia osoby nieobecne, oraz karze za prawne nieprzystosowanie; stanowi o regułach swych posiedzeń, oraz środkach dyscyplinarnych wobec obstrukcji; dwie trzecie oddalić może osobę spośród swego zgromadzenia.

Każda Izba prowadzi o swym postępowaniu dziennik, a czasem publikują treść; gdy jedna piąta Izby się zgadza, głosy w dowolnej sprawie mogą zostać zapisane w dzienniku i opublikowane.

Żadna z Izb nie przerwie bez zgody drugiej pracy podczas sesji ani się nie oddali.

Parlament zbiera się cały przynajmniej raz w roku, w dzień który wyznaczą i opublikują.

Dział 6. O czasie, miejscu oraz sposobie głosowania na Reprezentantów i Senatorów decyduje w każdym Regionie jego Legislatura, pod warunkiem dogodności dla demokratycznej wymiany w obu Izbach.

Regiony kraju oraz ich stolice to Podlasie, Białystok; Mazury, Olsztyn; Pomorze, Gdańsk, Wielkopolska, Poznań; Śląsk, Wrocław; Małopolska, Kraków; Łększa, Łódź; Kujawy, Włocławek; Mazowsze, Warszawa; Łędy, Lublin; liczbą dziesięć. Żaden nie bierze swej nazwy od miasta.

Żadnemu z Regionów nie wolno ujmować w statusie; każdy musi mieć reprezentację w obu Izbach Parlamentu Kraju.

Jeżeli się zdarzy iż Region nie ma posła, władza wykonawcza Republiki wydaje wezwanie do wyborów, ażeby taką nieobecność zakończyć; w przypadku wakatu senatorskiego, parlament Regio-

nalny głosuje na jego czy jej zastępcę, na czas do wyborów.

Dział 7. Senatorowie i posłowie otrzymywać będą na czas swej kadencji wynagrodzenie, określone prawem i wypłacane ze Skarbu Republiki. Działanie parlamentów Regionalnych finansują ich Regiony.

Z wyjątkiem zdrady kraju, przestępstwa lub zakłócania porządku, wszystkie parlamenty mają immunitet od aresztowania, a jedynie w Izbie mogą mieć miejsce zapytania o debaty.

Dział 8. Każda ustawa, gdy przyjęta przez Izby wymaganą większością, jest przedstawiana do podpisu Prezydentowi bądź Prezydent Republiki. Jeśli podpisana, staje się prawem wraz z publikacją.

Jeżeli Prezydent zwróci ustawę z zastrzeżeniami do Izby która ją zapoczątkowała, ta wpisze zastrzeżenia do dziennika oraz rozważy ustawę ponownie.

Jeżeli po ponownym rozważeniu dwie trzecie Izby zgadza się przyjąć ustawę, przekazują ją oni do drugiej Izby wraz z oryginalnymi zastrzeżeniami. Gdy tam przyjęta przez dwie trzecie, ustawa staje się prawem. O kwestii decydują głosy na tak czy nie, zapisane w dzienniku każdej z Izb oraz opublikowane.

Jeżeli Prezydent nie przekaze swej decyzji Izbie w ciągu dwudziestu jeden dni roboczych, stanie się ona prawem tak samo jak podpisana. O ile Izba zawadzi przekazaniu ustawy, prawem się ona nie stanie.

Ustawy o terytorium oraz obronności kraju, relacji między Republiką a Regionami, prawach obywateli, oraz działaniu Parlamentu i Skarbu państwa wymagają bez wyjątku przyjęcia przez dwie trzecie obydwu Izb.

Względem kursu państwowego oraz ilości waluty w obiegu przepis wyznaczać może jedynie proporcje.

Zakazany jest tworzyć, szukać reprezentacji w parlamencie, Kraju czy Regionu, a też nadawać czy uznawać administracyjną aktualność, jednostek terytorialnych lub adresów gdzie nazwa czerpie z praktyk uwłaczających prawom człowieka, jak „Katowice” lub „ulica Katowicka”.

Dział 9. Każda Izba może inicjować ustawy i przyjmować

je większością zwykłą, a przekazywać do Prezydenta lub Prezydent przy takiej większości także w drugiej, w przedmiocie:

Handlu międzynarodowego;

Krajowej floty handlowej;

Szkolenia oraz finansowania gwardii narodowej;

Wykroczeń lub przestępstw, na morzu, lądzie, bądź w przestrzeni powietrznej kraju;

Szkolenia i uposażenia obrony cywilnej, gdzie obywatele dobrowolnie się deklarują bronić kraju gdy jest on pod bezpośrednią fizyczną napaścią, a organizacja wojskowa się okazuje niepełna;

Zabezpieczania standardu życia dla wszystkich obywateli Republiki Polskiej;

Edukacji i poziomów w szkolnictwie;

Ochrony prawa autorskiego;

Poczty.

Dział 10. Republika Polska nie przyznaje tytułów szlacheckich; uznanie takowych może być jedynie rozpoznaniem zagranicznego atrybutu.

Nikt o funkcji z ramienia Republiki nie przyjmie tytułu szlacheckiego, ani też podarunku czy uposażenia jakiegokolwiek rodzaju, od zagranicznych sił zbrojnych, organizacji, agencji, firm, bądź osób. Łapówkarstwo skutkuje obaleniem ze stanowiska.

Dział 11. Ani Kraj, ani Regiony nie zaaprobują ustawy wskazującej na osobę lub organizację imiennie; ani też przepisu który działać by miał wstecz.

Nie zgodzą się na opodatkowanie wybiórcze, osób, organizacji, ani ziem, a wyjątkiem jest jedynie czasowa ulga podatkowa na terenach dotkniętych klęską lub katastrofą, jak definiuje prawo; nie nałożą też podatku na eksport z żadnego Regionu.

Nie zgodzą się na obowiązkowe pomiędzy Regionami handlowe szlaki ani jakiegokolwiek inne zobowiązania ponad moc wiążącą zwykłego kontraktu, jak jest ona określana prawem.

Format ogólny kontraktów i faktur opisuje prawo; anomalia może skutkować nieważnością kontraktu bądź finansową karą na przedsięwzięciu.

Odpowiedzialność fiskalną w księgowości wyznacza Parla-

ment Kraju, jako przynależną z działaniem Skarbu państwa.

Parytet kruszców czy metali wymagany być może jedynie w spłacie długów długoterminowych zarejestrowanych z Krajem.

Nakładając podatki, żaden Region nie narusza pasma wyznaczonego przez Kraj w relacji do lokalnego obrotu rynkowego. Zakresy te są dla typu jednostki terytorialnej i gospodarczej jednolite, aby wyższy obrót w handlu i usługach nie skutkował wprost proporcjonalnie wyższą sumą podatku, a stabilność była ponadroczna. Zachęta do geograficznej ekspansji gospodarczej, a też produkcji przemysłowej na terenach oddalonych, odciążać ma tereny miejskie, ze ścisłym jednak zachowaniem norm ekologii.

Część regionalnego zysku która przypada Skarbowi Republiki określana jest wedle obrotu rynkowego w owym Regionie, proporcją taką samą dla wszystkich Regionów.

Zamysłem dla Republiki jest wzrost gospodarczy w kraju. Każda płaca rządowa ma część motywacyjną na podstawie standardu życia obywateli.

Każdy Region ma obowiązek utrzymywać fundusz, gdzie finanse proporcjonalnie do całości obrotu rynkowego Regionu są instrumentem, jako bankowa lokata lub inna inwestycja o skutku jak dywidenda, by zapewniać obywatelom w owym Regionie wypłaty na standard życia. Proporcja ta i procent to wskaźniki dla Republiki druku waluty.

Wsparcie, od Regionów bądź ze Skarbu Republiki, dla Regionu w stanie wyjątkowym może być darowizną.

Każdy Region ustanowić może osobę prawną ściśle dla przedsiębiorczości zrobotyzowanej. Przychód z niej, w procencie takim samym we wszystkich Regionach, zasila fundusz standardu życia obywateli. Transakcje barterowe są tu zakazane.

Maksimum to dwie osoby prawne dla jednego Regionu, a żadna nie nakazuje współpracy obywatelom. Rekrutacja wymuszona jest też zakazana strukturom Republiki.

Majątność oraz księgowość, Regionów i Republiki, są jawne w czasie rzeczywistym na wyznaczonej witrynie. Żaden zapis, także wojskowy, nie pozwala ukrywać finansowych kwot. Żaden Region nie może ogłosić upadłości.

Obydwie Izby mogą proponować modyfikacje oraz adaptacje do budżetu rocznego Kraju, a także zatrzymanie pracy rządu, które ogłosić ma prawo Prezydent, jest wezwaniem do prezydenckich wyborów.

Żaden Region nie wejdzie w pakt lub porozumienie z innym, w Kraju bądź też za granicą, jedynie w zgodzie z przepisami Republiki.

Żaden nie dokona od Republiki secesji, nie wda się samodzielnie w działania zbrojne czy wojnę, chyba że wprost atakowany, kiedy to powinien informować stolicę Kraju natychmiastowo.

Formacje pod bronią nie mogą przebywać pośród ludności bądź wywierać nań wpływ z oddalenia, z wyjątkiem sytuacji określonych prawem.

Dział 12. Konstytucyjna osłona standardu życia obywateli obejmuje edukację, opiekę zdrowotną, oraz mieszkalnictwo.

Żaden Region nie wprowadzi wymogów szkolnych odrębnych od tych określanych ustawą o edukacji w Republice; świadectwa oraz naukowe stopnie uznawane są tak samo w całym kraju.

Edukacja podstawowa jest dla obywateli obowiązkowa i darmowa. Przy dostępie komputerowym, stawiennictwo w budynku szkoły jest dobrowolne, oprócz egzaminu końcowego. Nieukończenie kursu podstawowego oznacza czynną i bierną niezdolność wyborczą.

Skarb Republiki udzieli postępującej pożyczki na procent wedle Banku Narodowego, każdej osobie przyjętej do szkoły gdzie obowiązują egzaminy wstępne, szkołę uznaje Dział Edukacji Republiki, a opłacane musi być chesne. W spłacie stosowane mogą być finanse tytułem osłony standardu życia.

Druk zrobotyzowany to baza mieszkalnictwa darmowego w Regionie. Infrastruktura i nieruchomości są własnością nierynkową Regionu, gdyż nie wolno zmuszać obywateli do darmowych mieszkań czy z nich przenosin.

Każdy obywatel lub obywatelka ma prawo do bazowej sumy finansowej standardu życia. Ludzie bez innego źródła finansów zamieszkiwać mogą za darmo dożywotnio, nie płacąc czynszu czy

ekwiwalentu, gdyż byłoby to przekładaniem finansów z jednej kieszki Regionu w drugą.

Ażeby zachować dwie maksymalnie osoby prawne dla jednego Regionu oraz przejrzystość rachunków, wszelkie takie operacje są zakazane.

A R T Y K U Ł I I I E G Z E K U T Y W A

Dział 1. Wykonawczą władzę Republiki sprawuje Prezydent oraz Wice-Prezydent, przez kadencję trwającą cztery lata.

Wybory prezydenckie organizowane są w tym samym dniu w całym kraju, a wymogi wobec kandydatów oraz głosujących takie same jak dla Izby Poselskiej i Senatu, z wyjątkiem kandydatów miejsca urodzenia, którym powinna być Polska.

Wybory prezydenckie są bezpośrednie, przez obywateli kraju o zdolności wyborczej.

Prezydent otrzymuje podczas swej kadencji jawne finansowe wynagrodzenie, które nie może za jego czy jej czasu na urzędzie być umniejszone; nie otrzymuje natomiast żadnego innego uposażenia, ani od Republiki, ani żadnego jej Regionu, bądź też prywatnej firmy, rodzimej czy zagranicznej.

Wyjątkiem jest bonus motywacyjny równy temu Gestora w wybranym przez głowę państwa Regionie niebędącym Regionem zamieszkania głowy państwa w czasie wyborów; żaden Region nie pozostaje prezydenckim przez dłużej niż cztery lata, a każdy może zostać wybrany ponownie po dwunastu latach.

Gestorska proporcja motywacyjna jest finansową trzykrotnością całki oznaczonej gdzie wartością dodatnią jest średnia wypłata na standard życia w sumie rocznej, jednostka waluty za liczbę całkowitą.

Regionalne oraz Krajowe wypłaty motywacyjne mają trzy stopnie, także iloczynu dwukrotnego. Zestaw zmiennych dla całego kraju może być obiektem kampanii wyborczych, a przedstawia go doroczna ustawa budżetowa.

Prezydent spotyka się z ogółem Parlamentu co rok, aby jawnie omówić stan Republiki i standard życia jej obywateli, wraz z rzezoną kalkulacją.

Wstępując na urząd, Prezydent przyjmie następujące zobo-

wiązanie:

„Ja (imię oraz nazwisko) uroczyście przyjmuję, wedle prawa i sumienia, zobowiązanie pełnić stanowisko Prezydent(a) Republiki zgodnie z najlepszą moją zdolnością i wiedzą, a wraz z tą tutaj Konstytucją promować wartości demokratyczne i republikańskie w codziennym życiu w kraju.”

Prezydent może sprawować urząd przez dwie kadencje, jedna po drugiej, lub drugą po jakimś czasie, gdy wybrany bądź wybrana na drugą kadencję w bezpośrednich i wolnych wyborach.

Prezydent i Wice-Prezydent nie używają insygniów czy tytułów rojalistycznych, jak i wszelcy funkcjonariusze Republiki.

Dział 2. W przypadku przejściowej niezdolności Prezydent(a) do pełnienia stanowiska, lub gdyby doszło do jego czy jej niezdolności trwałej, rezygnacji, lub śmierci, bądź wedle procesu prawa musiałby on lub musiała ona ze stanowiska ustąpić, obejmuje je Wice Prezydent; względem niezdolności przejściowej, do czasu aż owa nie ustanie, bądź na czas do prezydenckich wyborów, które ogłosić może wedle ustawy Parlament.

Dział 3. Prezydent jest dowódcą wszelkich sił zbrojnych Republiki oraz krajowej i regionalnej gwardii, kiedy powołany bądź powołana do takowej służby przez krajowy Parlament.

Działu wtedy w porozumieniu z Szefem Sztabów oraz agencjami wywiadów, w tym dwóch ogólnokrajowych, o specjalizacjach rodzimej oraz zagranicznej, w panelu osób czternastu.

Udzielać może prezydenckiego przebaczenia, z wyjątkiem morderstwa, zdrady kraju, bądź obalenia z urzędu.

Zawierać może przymierza, o ile przychylają się im dwie trzecie Senatorów.

Nominować może, a za aprobatą Senatu mianować Ambasadatorów, innych publicznych funkcjonariuszy, oraz Sędziów Sądu Najwyższego.

Zwoływać może Izby, razem lub pojedynczo, w sytuacjach pilnych.

Prezydent nie jest jednak zwierzchnikiem Egzekutywy bezpośrednio całej, a współdziała z szefami działów, od których może wymagać pisemnych sprawozdań oraz opinii w każdej przynależ-

nej z ich pracą sprawie.

Parlament może powierzyć ustawą wyznaczanie funkcjonariuszy regionalnych sądom prawa, bądź głowom działów wykonawczych.

Dział 3. Prezydent, Wice-Prezydent, oraz wszelcy funkcjonariusze Republiki podlegają obaleniu gdy prawomocnie skazani za zdradę, przekupstwo, bądź inną zbrodnię lub ciężki występpek.

A R T Y K U Ł I V . S Ą D O W N I C T W O

Dział 1. Władzę sądowniczą Republiki sprawuje Sąd Najwyższy oraz sądy instancji niższych ustanowione przez Parlament. Sędziowie pełnią funkcje za dobrego sprawowania. Ich wynagrodzenia nie wolno umniejszać podczas trwania ich urzędu.

Dział. 2. Władza sądownicza obejmuje wszelkie kwestie wedle przepisu oraz godziwości, z racji tej tutaj Konstytucji, powodem krajowej instrukcji prawnej Republiki oraz lokalnej w Regionach, bądź traktatów czy umów z ramienia Kraju lub Regionu.

Sąd Najwyższy jest instancją pierwszą w sprawach Ambasadatorów, Konsulów, oraz gdzie stroną jest Republika; w innych sprawach jest instancją apelacyjną, natomiast źródłem ostatecznej opinii prawnej o skutku werdyktu może być Parlament, o ile przyjmują oni sprawę jako twórcy praw i przepisów.

Żadna klauzula tajności nie stosuje się do eksperymentów bądź prób na człowieku.

Przypadkowi nie podlegają prawa człowieka, obywatelstwo, oraz prawa autorskie w gestii autora lub autorki, ze względu na naturę owej własności.

Dział. 3. Siły policyjne w całym kraju podlegają Sądowi Najwyższemu.

Myślą przewodnią jest „prawo na wolności”, gdzie siły mundurowe to desygnacja władzy sądowniczej pośród ludzi.

Akcje policyjne zdolne są powodować głębokie podziały w społeczeństwie, toteż nie wolno używać policji do tłumienia protestów czy rozruchów. Gestorzy Regionalni, jako Egzekutywa, szkolą i opłacają gwardzystów, na podobieństwo ochotniczej straży pożarnej, by działali lokalnie gdzie mieszkają; a zakazane jest sprowadzanie ich z innych Regionów bez zgody Sądu Najwyższe-

go, jak wyszczególnia prawo.

W sytuacjach gdzie potrzebny jest bezpośredni wpływ na obywatela lub obywatelkę gdy ich działanie jest nielegalne, preferencją są gazowe substancje rozśmieszające lub usypiające, oraz usypiające lotki wobec osób w trakcie aktu agresji. Środki twardego uderzenia, jak armatki wodne czy broń soniczna, nie są nigdzie w Republice dozwolone.

Sposób dozwolony by dokonać zatrzymania obywatela lub obywatelki określa ustawa, a wedle nazwy „areszt obywatelski” nie może trwać dłużej niż dwanaście godzin.

Policja jest środowiskiem prymarnym dla naboru do Regionalnej agencji wywiadu, także pod zwierzchnictwem Sądu Najwyższego.

Dział. 4. Zdradą wobec Republiki może być udział w przeciwko niej wojnie lub szpiegostwie, bądź materialne lub innym czynem wspieranie jej zbrojnych czy agenturalnych wrogów, czy też inne naruszenie na jej integralności jak opisana prawem. Nikogo nie wolno skazać bez zeznania dwóch świadków o tym samym fakcie, lub wyznania winy na posiedzeniu otwartym sądu prawa.

Karę za zdradę wyznacza Parlament; żadna konsekwencja nie może jednak obejmować niewinnej rodziny, a oferowane jest im formalne stwierdzenie niewinności oraz zmiana danych osobowych.

Dział. 5. Kara śmierci jest zabroniona w całej Republice, a zalecane jest wszystkim obywatelom bez wyjątku, by przestrzegali tego zakazu także za granicą. Najwyższy wymiar kary określa Legislatura krajowa.

Nie jest dozwolona kara wygnania, czy z miejscowości, czy Regionu lub Kraju.

A R T Y K U Ł V . R E G I O N Y

Dział. 1. Certyfikaty i świadectwa wydane przez Region zachowują ważność w całym Kraju, a Region ma obowiązek przekazywać do rejestru Krajowego, terytorialnie, a nie wedle obywatelstwa, zapisy o osób urodzinach, zgonach, małżeństwach, rozwodach i względem nich sądowych wyrokach. Choroby pozostają objęte tajemnicą lekarską.

Każdy ma dostęp do swego rejestru. Może wnioskować o załączenie danych o wykształceniu lub zatrudnieniu, bądź odłączenie takich gdzie sytuacja osobista czy rodzinna uległa zmianie, lub wskaźnikiem byłaby niesława; „dać czystym ręką pozostać czystymi”, to myśl przewodnia dla biznesu i innej aktywności.

Wyroki mogą wygasać lub pozostawać poza rejestrem, wedle prawa. Każdy pracodawca jest upoważniony sprawdzić w rejestrze Krajowym dane osoby starającej się o zatrudnienie, za jej przyzwoleniem.

Dział. 2. Każdy Region ma swój jednoizbowy parlament, dla regulacji prawnej spraw regionu. Kwalifikacja na reprezentanta Regionalnego jest taka sama jak dla parlamentu Krajowego, w debatach regionalnych brać jednak mogą udział dowolni obywatele, pod warunkiem rejestracji swej sprawy z porządkiem obrad.

W przypadkach gdy rejestracja taka byłaby trudna do uzyskania, osoba zwrócić się może do parlamentu Kraju, który odpowie w ciągu czternastu dni roboczych.

Dział. 3. Egzekutywą jest w każdym Regionie urząd Gestora lub Gestor, wybieranych co lat sześć w wolnych i bezpośrednich wyborach. Kwalifikacja jest taka sama jak na Reprezentantów lub Senatorów w parlamencie Kraju.

Dział. 4. Każdy Region ma swoją agencję wywiadu. Żadna agencja Krajowa nie może przejąć, zamknąć, bądź zmienić kierunku dochodzenia wbrew agencji Regionalnej, a tak samo, żadna agencja Regionalna nie ma takiego priorytetu nad Krajową.

Dział. 5. Sądownictwo jest w każdym Regionie jednolite; w całym kraju działają pod zwierzchnictwem Sądu Najwyższego.

Regiony i Republika mogą działać jedynie jako osoby prawne; nie wolno formować i używać organizacji para-rządowych.

Wszelkie działanie wywiadowcze szanować musi własność intelektualną obywatela bądź obywatelki, oraz jego czy jej prywatność. Nie wolno dokonywać z owych zapisu, publikować czy udostępniać inaczej.

Nasłuch wywiadowczy oraz metody infiltrujące przestrzeń osobistą wymagają pisemnego zezwolenia od urzędu prokuratury głównej dla Regionu.

Każda osoba musi zostać pisemnie poinformowana o prowadzeniu przeciwko niej śledztwa, a także jeśli metody śledcze są wobec niej stosowane w związku z inną osobą, w terminie dni czternastu od rozpoczęcia działań.

ARTYKUŁ VI. KONCYLIACJA

Dział 1. Prawa wymieniane w tutejszej Konstytucji nie mają umniejszać innych praw obywateli, w tym naturalnych. O ile sporne, prawa takie dyskutowane jednak być muszą w ramach prawa w mocy, gdzie ostatecznym odniesieniem Krajowym jest Parlament jako prawodawca.

Dział 2. Republika uznaje prawo międzynarodowe, szczególnie względem karty praw człowieka. Każdy obywatel czy obywatelka ma prawo wystąpić przeciwko Republice na drogę prawną, w akceptowanych międzynarodowymi traktatami zakresach.

Dział 3. Arbitraż z siedzibą przy parlamencie Regionu jest promowaną drogą rozwiązywania sporów między obywatelami.

Skomputeryzowana porada prawna może być rozwiązaniem ostatecznym sporu, za zgodą stron zarejestrowaną w biurze arbitrażowym.

ARTYKUŁ VII. PRAWA OBYWATELI

Dział 1. Prawo do obywatelstwa polskiego ma każda osoba której jeden lub obydwój rodzice są bądź byli polskimi obywatelami, niezależnie od miejsca urodzenia.

Obywatelstwo noworodka zapisywane jest przy rejestracji narodzin w Kraju; gdy rodzice nie są znani bądź nie podejmują się opieki, obywatelstwo przyznaje Kraj.

Dział. 2. Zapisy Konstytucji o prawach obywateli obejmują wszelkich funkcjonariuszy Republiki i Regionów, zarówno jak siły zbrojne, jako obywateli.

Obywatele każdego Regionu mają takie same prawa i przywileje w całym Kraju. Sens słowny zapisu prawnego przekazuje język. Wykładnią gramatycznie predykcji *habeas corpus* jest, iż każdy obywatel lub obywatelka naturalnie i prawnie posiada swą osobę.

Konsekwencją tego prawnego stanu jest wolność od ograniczenia czy nakazu wszędzie gdzie nie są wprost nakładane aktual-

nym prawem; szczepienia obowiązkowe bądź kwarantanna wymagają do uchwalenia większości dwóch trzecich obydwu Izb.

Żaden stan odmienny ciała bądź umysłu nie może zostać nałożony, prawem czy inaczej; prawo w całym kraju do bezpłatnej aborcji do końca trzeciego miesiąca ciąży uznaje się za wystarczającą dla decyzji przez ciężarną osobę.

Obowiązek służby wojskowej objąć może mężczyzna o prawie wymaganym stanie zdrowia w wieku od 18 do 40 lat, w czas wojny. W czas pokoju przysposobienie obronne jest przedmiotem szkolnym dla uczniów pełnoletnich. Kurs nie może trwać dłużej niż jeden szkolny rok, a nie wymaga przysięgi czy zgrupowań pod rozkazami wojska.

Nie zaburzając porządku publicznego i nie niosąc fizycznej szkody drugiej osobie, dozwolone są wszelkie indywidualne i zbiorowe aktywności oraz style życia.

Nikogo nie wolno niepokoić, poddawać represjom czy niezwykłym wymogom bądź karze, czy też przesłuchiwać z poglądów.

Osoby zamieszkujące w oddaleniu mogą się czynnie i biernie rejestrować w wyborach wraz z najbliższym geograficznie okręgiem wyborczym, z racji obywatelstwa.

Dział. 3. Ani Parlament, ani żaden inny dział władz Republiki nie będzie decydować o religii, wierze, czy przekonaniach; nie wyda ani nie usłucha przepisów ograniczających wolność mowy czy publikacji, bądź prawo obywateli do swej obrony oraz własności, a też swobody pokojowo się gromadzić, czy zwracać do władz ze skargami, inicjatywami, oraz wnioskami.

Skargi, inicjatywy, oraz wnioski przyjmuje Legislatywa, Egzekutywa, zarówno jak Sądownictwo.

Prawo do obrony swej osoby jest niezbywalne, w życiu i prawie. Obywatele Republiki mają prawo posiadać broń o użyciu regulowanym w Kraju ustawą. Nienaruszalne jest ich prawo by „stać na swoim”; nikogo nie wolno zmuszać do ofiary ze swego życia.

Własność indywidualna jest niezbędną dla zdolności człowieka do przetrwania. Republika nie będzie wymagać by obywatel lub obywatelka poddali swą własność, także w czas wojny, kiedy do-

zwolone są dobrowolne darowizny, a zaleca się ich rejestrację celem uhonorowania. Wojskowe użycie miejsca zamieszkania obywatela lub obywatelki zawsze wymaga jego bądź jej zgody, a podobnie, użycie jego lub jej pojazdu, ze względu na wartość dla indywidualnego przetrwania, gdzie różnicą może być życie a śmierć.

Wszelkie przeszkukania wymagają nakazu z urzędu prokuratury głównej w Regionie, a decyzja nie może zostać wydana bez dowodów aktywności kryminalnej lub zeznania na piśmie funkcjonariusza Kraju czy Regionu u sędzi, na rzecz słuszności takiego działania. Zeznanie takie zostaje załączone do akt sprawy.

Kwalifikacja prawna czynu jako przestępstwo czy wykroczenie nie może ulec zmianie dla względów polityki religii, czy wiary.

O ile nie przedstawia się jemu czy jej pisemnego aktu oskarżenia, zatrzymanie obywatela lub obywatelki nie może trwać dłużej niż czterdzieści osiem godzin.

Każda osoba, bez względu na obywatelstwo, jest niewinna, o ile nie skazano jej prawomocnym wyrokiem w sądzie prawa.

Każdy obywatel ma prawo do adwokata, porady w zakresach specjalistycznych, oraz konfrontacji ze świadkami przeciwko sobie; oskarżenie i kara rozpoznawane muszą być kodeksem prawa, a postępowanie publiczne oraz przeprowadzone bez zwłoki.

Nikt nie musi zeznawać poza sądem prawa, pod nieobecność obrońcy, czy na rzecz swego oskarżenia. Każdy ma prawo do ławy przysięgłych; wymogi wobec Ławników są jak wobec reprezentantów obywateli w parlamencie.

Dział 4. Prawo obywatela czy obywatelki do swej osoby ma aspekty środowiskowe i ekologiczne.

Zakazane jest tworzenie tajnych bądź prywatnych organizacji wojskowych czy paramilitarnych.

Preferencja dla przemocy nie ma uzasadnienia.

Każdy ma prawo utworzyć czy wstąpić do wszelkich stowarzyszeń, partii politycznych i związków zawodowych gdzie struktury i finanse są dla obywateli do wglądu w czasie rzeczywistym.

Substancje określane prawem jako odurzające podlegają jedynie wymogom legalnej produkcji i sprzedaży, jak opisuje ustawa; nielegalne jest jednak ich podanie osobie bez jej świadomego

i niekłamanego pozwolenia, a także użycie w miejscach niedozwolonych.

Wymóg pozwolenia stosuje się też do technologii mikrofalowych, ogółem radio, czy też jakie mogą zostać rozwinięte w przyszłości, a ich działanie czy aktywność wykraczałaby poza prawem uznane parametry radio lub tele odbiorników, internetu czy telefonii.

Technologiczne naruszenie norm parametrycznych podlega wojskom obrony Kraju. Odpowiedź sił zbrojnych może być natychmiastowa, w przypadkach naruszenia norm w optycznym lub inną drogą skupianiu energii słonecznej, bądź działaniu o zbliżonych skutkach, a sprawcy mogą być traktowani jak agresorzy.

Także z wewnątrz kraju, prawem zabroniona lub nierozpoznawana penetracja terytorium Republiki uznana może być za inwazję; gdy dokonana przez obywateli, mogą oni musieć odpowiadać za zdradę Kraju.

Żadne prawo o medycznym zastosowaniu substancji bądź technologii nie może pomijać kwestii zgody osoby.

Żadna terapia czy medyczne leczenie nie jest w Republice obowiązkiem. Prawo może mieć na względzie zagrożenie dla innych osób, kiedy to może wymagać humanitarnej izolacji chorych. Obywatele mogą wnioskować o eutanazję tylko gdy zasadna medycznie i prawnie.

Niewolnictwo czy handel człowiekiem są wszędzie w Republice zakazane, pod karą całkowitego przepadku finansów, oraz więzienia na lat przynajmniej dwadzieścia. Stosują się jedynie Konstytucyjne wyjątki od przepadku.

Dział 5. Republika przyjmuje zobowiązanie zapewniać w całym kraju republikańską formę rządu, chronić Regiony od inwazji, a na wniosek od Legislatury Regionalnej, od przemocy rodziwej.

Zbrojna rebelia przeciwko Republice lub któremuś z jej Regionów rozpatrywana być musi wedle kodeksu karnego jako nieprawne użycie broni, a także wedle praw indywidualnych obywateli, gdy jacyś ponoszą szkodę.

ARTYKUŁ VIII. POPRAWKI

Poprawki do tej Konstytucji może proponować Legislatura Krajowa, kiedy przychylają się jej dwie trzecie, bądź Legislatury siedmiu Regionów zgłaszają taki wniosek.

Poprawki ważne są jako część tej Konstytucji, gdy ratyfikowane przez Legislatury ośmiu regionów. W przypadku sporu rozstrzyga głosowanie powszechne w Kraju.

ARTYKUŁ IX. PRAWO NADRZĘDNE

Dział 1. Konstytucja ta, jako zasada dla prawodawstwa Republiki, zawierania przezeń umów czy traktatów, jest prawem nadrzędnym w Kraju. Sędziowie w każdym Regionie obowiązani są rozstrzygać niezgodność na korzyść prawa nadrzędnego.

Senatorowie, Posłowie, oraz wszelkie osoby w strukturach krajowych oraz regionalnych Republiki przyjmują zobowiązanie by tę Konstytucję wspierać.

Dział 2. Rząd sprawowany przez ludzi i dla ludzi jest fundamentem Republiki. Niemożliwym jest, dla dowolnego rządu o dowolnej zasadzie, reprezentować wszelkie wyznanie. Kościół jest odrębny od Państwa w całym Kraju, a nikt o funkcji państwowej nie podlega wymogom czy próbom religijnego wyznania, jak i wszyscy obywatele. Liczebność rządu określa ustawa.

Dział 3. Republika odrzuca wszelki dyktat i reżim, podczas gdy celowe nadużycia na obywatelach przeważnie szukają drogi ich finansowe środki ograniczyć. Takż żaden górny limit nie może być nałożony na zarobkowanie, gdziekolwiek w Kraju.

Bezpośredni nadzór nad działaniem Skarbów, Republiki oraz Regionalnych, mają ich parlamenty, do wglądu w czasie rzeczywistym na wyznaczonej witrynie; inicjatywy i komentarze obywateli rozważa się po rejestracji.

Dział 4. Republika bezwarunkowo uznaje prawo do zrzczenia się obywatelstwa.

ARTYKUŁ X. RATYFIKACJA

Wszelkie długi oraz zobowiązania przyjęte przed zatwierdzeniem tej Konstytucji, uznawane są przez Republikę tak samo jak za Rzeczpospolitą.

Konstytucja z roku 1997 staje się nieważna wraz z ratyfikacją

tutejszej przez osiem Regionów, bądź też jej akceptacją większością zwykłą w głosowaniu powszechnym obywateli.

Powiązany artykuł: [Constructive criticism](https://teresapelka.com/constructive-criticism/), teresapelka.com.